

Suunnistus- MÄNKIJÄ 5 2026

Pronssijoukkue loppusuoralla! Uldis tuo joukkueen kolmantena maaliin, avausosuuden juoksi Danny ja toisen Samu.

Vihdoin palkintopallille

Suunnistusmänkijä on suunnistusseura Turun Metsänkävijöiden tiedostuslehti, joka pyritään jakamaan sähköpostilla lähes joka kuukauden ensimmäisenä maanantaina. Se on luettavissa seuran verkkosivulta kohdasta "Jäsenille". Lähetä tiedotteita, vinkkejä, kuvia ja kerro kilpailuistasi, harjoituksistasi, matkoistasi. Deadline on aina kuukauden vaihtuessa. Osoite on kari.vainio@tume.fi.

Oli laukkapäivä, totesi Samu tv-haastattelussa.

Danny, Samu ja Uldis kolmansia

Nappisuoritukset Dannyltä, Samulta ja Uldikselta toivat kaivatun palkintopallisijan Finnspringin viestistä. Edellisestä oli ehtinyt kulua tasan kaksi vuotta.

Danny kulki avausosuuden kärjen tuntumassa, vaikka lopun hitaampi hajonta teki minuutin eron kärkeen. Suunnistusliiton tiedotteessa kerrottiin, että Samu Heiska olisi hurjastellut osuudellaan, kun hän toi joukkueemme kovimmalla osuusajalla kärjessä vaihtoon. Ankkurin Uldiksen menoa ei näyttänyt hidastava edellisen päivän 16 kilometrin kisa, vaan hän pysyi hienosti mukana kärkikolmikossa koko matkan.

Kakkosjoukkue, Johan, Hatman ja Aksu, oli 16. ja kolmonen, Edu, Ökö ja Riku, 24.

H120-sarjassa Vesa, Taneli ja Skärde olivat kolmansia. H210-sarjan joukkueet sijoituivat 6. ja 9.

Pronssijoukkue maalissa.

Samu hurjastelee.

Danny. Kuvat Ilkka Saarimäki.

Johan, Edu.

Hatman.

Ökö.

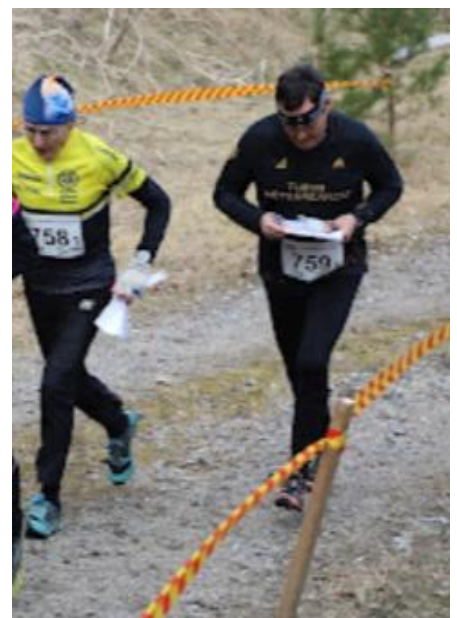
Aksu.

Riku.

Rita.

Simo.

*Uldis antoi viikonloppuna vakuuttavan näytön Tiomilaan.
Kuva Ilkka Saarimäki.*

Uldis voitti Finnspringin

Uldis kirkasti viime vuoden kolmossijan nyt voitolla Finnspringin pääsarjassa. Suoritus oli tasaisen vakuuttava. Hän johti WRE-kisan puolivälistä maaliin saakka kasvattaen vain eroa muihin. Toiseksi tullut Lauri Nenonen hävisi 1.50 ja seuraavat jo yli kolme minuuttia. Edu (oikealla) oli pitkästä ajasta Suomessa ja juoksi pääsarjassa sijalle 36.

Yannick kertoi pitäneensä pään kylmänä Ticinon kuumuudessa. Kuva Silvan Schletti.

Yannick kolmas MC-avauksessa

Yannick aloitti komeasti kolmannella sijalla maailmancupkauden sprinttissä Sveitsissä. Instagramissa hän kertoi radan olleen intensiivinen ja haastava, jossa oli vaikea löytää kaikki parhaat reitinvalinnat.

Knock-out-sprintissä Yannick jäi välieriin. Myös Digi oli mukana Sveitsin maailmancupissa juosten 16. sijoittuneessa Latvian joukkueessa.

Tomas Krivda (vas), Tino Polsini ja Yannick.

Yhtä matkaa juosset Danny ja Jossu. Kuva Yle.

Kelpo avaus kevätyöviestissä

Kun kaksi joukkuetta kymppisakissa ja kolmaskin olisi hyväksytyllä suorituksella ollut sitä lähellä, voi sanoa kauden alkaneen Kevätyöviestissä kohtuullisesti ja olemme hyvässä vauhdissa kohti suurviestejä. Ilman jokaisen osuuden pieniä virheitä palkintopallisijakaan ei olisi ollut kaukana.

Uldis ja Sale juoksivat avauksen alun hienosti, mutta lopun virheet pudottivat ykkös- ja kakkosjoukkueen kolmen minuutin päähän kärjestä.

Viimevuotiseen tapaan Jossu ja Danny juoksivat tasatahtia toisen osuuden pitäen molemmat joukkueet mukana pelissä.

Ankkuriosuudella Aksu oli viimevuotiseen tapaan TuMen ankkureista nopein ja toi kakkosen kuudentena maaliin. Samu joutui alkumatkan parin minuutin virheen myötä taipumaan, mutta loppukirissä hän piti hienosti huolen, etteivät Kalevan Rastin kakkonen ja kolmonen ja Tampereen Pyrinnön ykkönen tulleet ohi. TuMen ykkösjoukkueen sijoitus maalissa oli kahdeksas.

Itselleen kriittinen Samu totesi maalissa, ettei ole neljään vuoteen suunnistanut näin huonosti.

Sale jatkoi samoissa maastoissa Sauvossa seuraavana päivän hyviä suorituksia ollen miesten pääsarjassa neljäs.

Uldis ja Sale vahvassa etunojassa. Aksu tuulettaa maalissa. Samun kommentit Jossulle ja Maralle.

Palkitut Juha, Mikko, Rale ja Simo.

Ansiomerkkejä suunnistajille

Rauli Helkkula, Juha Hiirsalmi ja Simo Uusikartano vastaanottivat huhtikuun viimeisenä tiistaina Kololla Turun Metsänkävijöiden 100-vuotisjuhlien yhteydessä myönnetyt TuMen ansiomitalit. Paikalta puuttuivat Kari Lehto, Juha Suntila ja Timo Lainema. Mikko Knuuti oli saanut merkinsä jo aikaisemmin partiolippukunnan juhlakokouksessa 2025.

Jukola-sivusto avautuu

Hannu päivittää parhaillaan seuran perinteistä Jukola-sivustoa, josta löytää kaiken tarpeellisen ennakkotiedon. Osoite on <https://tume.fi/suunnistajat/jukola/>.

Jäsenmaksu maksuun ennen kisoja

Jäsenmaksu ja muut suunnistajien maksut maksetaan tilille **FI69 1590 3000 1511 32**. Maksun saaja on Turun Metsänkävijät.

Kertauksena hinnat: nuoret alle 20 vuotiaat 5 euroa, edustussuunnistajat 10 euroa, lisenssisuunnistajat yli 20-vuotiaat 50 euroa ja muut aikuiset 20 euroa. Alle 12-vuotiaat voi ilmoittaa seuran jäseniksi oman ilmoittautumisen yhteydessä.

Kohti Kotka-Jukolaa 2026: osa V, vuodet 1999–2014.

Kahdeksan sekuntia täysosumasta

Täysosuma, tai lähes täysosuma, kahdeksan sekuntia voitosta ja kakkossija tuli vuonna Nikkari-Jukolassa 2001. Iso harppaus kohti terävintä kärkeä oli otettu jo kaksi vuotta aikaisemmin.

Seuralla oli pohjaa, mihin rakentaa, ja myös valmiutta lisätä taloudellisia satsauksia. Kuten niin monesti myöhemminkin, piti löytää vahva ankkuri. Katseet kääntyivät IFK Södertäljestä Suomeen palaavaan Manu Mutkaan, johon Mikko Knuuti oli yhteydessä.

Manu muistelee hakeneensa silloin Suomesta uutta seuraan Espoo Suunnan tilalle ja samalla yrittäneensä vivuttaa opiskelijalle mahdollisimman hyvää diiliä. Manu sanoo kuitenkin tärkeintä olleen päästä porukkaan, jolla olisi mahdollisuuksia pärjätä.

Näin Manu muistelee 2000-luvun alkua: ”Vanhan TuMerungon päälle oli tulossa kovia vahvistuksia, Petri Rintala, Juha Ahokas, Janis Ozolins ja Asmo Vuorenpää. Laskeskelin, että nyt on mahdollisuus pärjällä. Ja pärjättiin. Heti ensimmäisenä vuonna kymppisakkiin Jukolassa. Sen jälkeen meillä oli imua. Kovia ukkoja tuli lisää tulevina vuosina, kuten Toni Louhisola, Sami Hämälistö, Mårten Boström ja Harri Romppanen. Joka vuosi oltiin kärkikahinoissa aina vuoteen 2005 asti.”

Menestystä tosiaan tuli: 1999 yhdeksäs, 2000 yhdestoista, 2001 toinen, 2002 viidestoista, 2003 kuudes, 2004 kymmenes ja 2005 kuudes.

Valmistautuminen kauteen 2001 alkoi edellisen vuoden joulukuussa. Yhteislenkillä Turussa mukana Mikko (vas.), Juha Ahokas, Janis Ozolins, Rintsi, Sami Virta, Pekka Vesterinen ja Asmo Vuorenpää.

Manun kanssa samalla kertaa seuraan liittynyt Petri Rintala kertoo saaneensa vinkin Liukkosen Pessiltä. He olivat armeijakavereita ja Rintsillä oli syntynyt ajatus kokeilla omia rajojaan.

”Rekryt olivat käynnissä ja kun viestiporukkaan haettiin jengiä, niin ajattelin, että tulen näyttämään, mistä se kana pissii”, Rintsi muistelee. Ensimmäisellä kerralla Jukolassa 1999 Rintsille lankei viides osuus ja sen jälkeen hänestä tuli takuuvarma kakkososuuden yöspesialisti.

Vuotta Manun ja Rintsin jälkeen seuraan liittyi huippujuoksujen ankkuri Toni Louhisola.

”Mikko taisi kysyä laivalla, Manu, Romppanen, Poutsa (Harri Poutiainen) ja Ozolins olivat kaikki tuttuja. Ensimmäisellä Madridin leirillä mietin, ettei meille pärjää kukaan. Olikohan siellä mukana Ozolins, Knuuti, Joni Kemppi, Romppanen ja Mutka”, Loge muistelee.

Vielä Logen ensimmäisenä vuonna ei sitä suurta sijoitusta tullut, vaikka Romppanen oli Joensuun kotimaastoissaan kolmannen osuuden nopein ja vielä viidennen osuuden jälkeen joukkueen sijoitus oli kolmas.

Nikkari-Jukolassa 2001 kaikki loksautti kohdalleen. Matka vain loppui kesken, kun neljä minuuttia kärjen ja voittoon juosseen ankkurin perään lähtenyt Loge pääsi maalisuoralla vaivaisen kahdeksan sekunnin päähän.

Joukkueessa juoksivat Poutsa, Rintsi, Romppanen, Mikko, seuraan liittynyt Sami Hämälistö, Ozolins ja Loge.

Nikkari-Jukola 2001, Jukolan Viesti

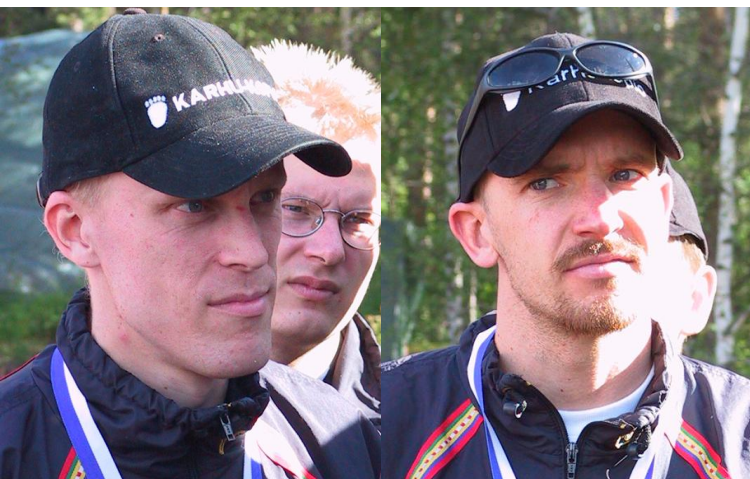
11 Turun Metsänkävijät, FIN

Osuus	Juoksija	Sijoitus viestissä	Tulos	Ero	Sijoitus osuudella	Osuus-aika
1	Harri Poutiainen	70	1:14:10	+3:25	70/1175	1:14:10
2	Petri Rintala	9 (-61)	2:26:13	+2:28	6/1152	1:12:03
3	Harri Romppanen	11 (+2)	3:52:27	+4:47	44/1133	1:26:14
4	Mikko Knuuti	5 (-6)	4:34:22	+3:22	4/1120	41:55
5	Sami Hämälistö	5	5:14:37	+2:21	9/1105	40:15
6	Janis Ozolins	4 (-1)	6:06:20	+4:01	5/1082	51:43
7	Toni Louhisola	2 (-2)	7:28:21	+8	2/1040	1:22:01

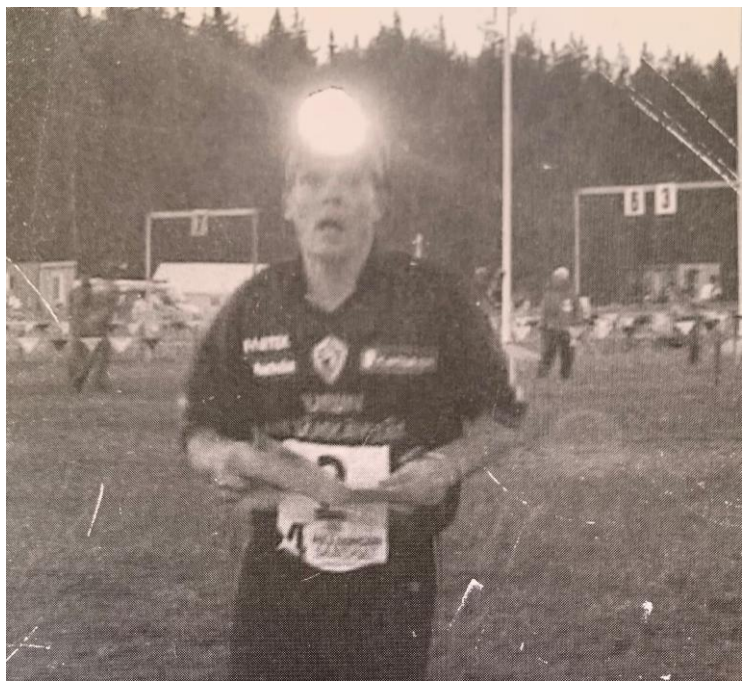
Viestin jälkeen Sanomalehti *Pohjalainen* kirjoitti, että Turun Metsänkävijöille kakkostila oli kuin voitto ja voiton lailla he sijoitustaan myös juhlivat. Ankkuri Louhisola lensi ilmaan paljon railakkaammin kuin ankkuri Salmi.

Turun Sanomissa seuran puheenjohtajana aloittanut Lergo kertoi, miten syy menestykseen löytyy taustoista. Olemme tehneet vuosia työtä ja olemme oppineet miten viestikisoissa menestytään. Henki joukkueessa on hyvä ja kaikki ymmärtävät, että pummailemalla ei tule menestystä.

Helsingin Sanomissa todettiin, että mitenkähän Jukolassa olisi suu pantu, jos viestin olisi voittanut partiolippukunta.

Näihin vuosituhatosen vaihteen vuosiin osuu Mikon huikea putki: viisi vuotta peräkkäin, vuodesta 1999 vuoteen 2003 joka kerta neljänneltä osuudelta vaihtoon vähintään sijalla seitsemän, kruununa kärkivaihto Asikkalassa 2002. Ja kun hän palasi ykkösjoukkueeseen kokoonpanoon 2007, hän oli jälleen vaihdossa seitsemäs.

Mikko tulee kärjessä vaihtoon 2002.

Varma takuumies noina vuosina oli myös Janis Ozolins, joka neljänä TuMe-vuotenaan juoksi kolmesti kuudennen ja kerran viidennen osuuden. Osusajoissaan hän oli kerran kolmas, kerran neljäs ja kerran viides.

Måre puolestaan muistetaan parhaiten Jämi-Jukolasta 2004, jossa hän juoksi viidennellä 8,5 kilometrin osuudella käsittämättömän ajan 31,37, joka lienee edelleen kaikkien aikojen kovin kilometriaika Jukolassa. Sippu-Jukolassa 2005 Måre toi ankkurina joukkueensa maaliin kuudentena.

Jämiltä 2004 alkoi Martins Sirmaisin putki ykkösjoukkueessa aina vuoteen 2021 saakka, vain 2014 hän oli välillä kakkosessa. Edgars Bertuksin putki oli vielä pitempi. Ensimmäisen kerran hän juoksi ykkösjoukkueessa 2006 ja sen jälkeen joka vuosi aina vuoteen 2022 saakka.

Loge (vas.), Poutsa, Manu, Martins, Troy De Haas, Hämppö ja Måre kuudensia 2005.

Sippu-Jukolan 2005 jälkeen tuli pari laihempaa vuotta. Salossa 2006 sijoitus oli 26. Loge muistaa siihen syyn:

”Yksi vuosi harmittaa. Olin valitsijan roolissa. Slava (Vyacheslav Mukhidinov) eteni toisella osuudella niin nopeasti keulaan, että jouduttuaan yksin pimeään hän eksyi ja teki ison virheen. Sen jälkeen meillä ei ollut mahdollisuuksia.

Loge muistelee, miten Slavan maanmies, yksi kaikkien aikojen yösuunnistajista, Olexandr Kratov odotteli majoituksessa kyytiä ja pääsyä kuudennelle osuudelle. Hän juoksi Logen kanssa kakkosjoukkueessa. Valitsijana Loge oli ollut liian vaatimaton, hän oli neljännellä osuudella koko viestin nopein.

Lapuaalla 2007 sijoitus oli 16. Ykkösjoukkueen kovimman suorituksen teki Jarl Magnus Berge ollen toisella osuudella viidenneksi nopein. Heti perässä kahdeksan sekunnin päässä vaihtoon tuli kakkosen Rintsi. Kun kakkosjoukkueella oli seuraavilla osuuksilla Kratov, Loge, Kjell Erik Røisland ja Kalvis Mihailovs, niin ei ollut mikään suuri yllätys, että kakkonen pääsi ankkuriosuudelle ennen ykköstä aivan, kuten Rovaniemellä 2021. Vaikka maalissa osat olivat vaihtuneet, Slava oli jättänyt ensimmäisen kerran TuMen paidassa juosseen Scott Fraserin, nousi kakkonen sijalla 23. ensimmäisen kerran hiidenkivelle.

Seuraavana vuonna Tampereella Scotsa olisi varmasti upean Tiomila-juoksunsa jälkeen ollut ykkösen ankkurina, mutta veljen häät estivät matkan Suomeen. Ankkuriosuuden hoiti Edgars tuoden TuMen maaliin kahdeksantena. Sundmanille (Juha Suntila) tämä oli ensimmäinen Jukola seuran peräsimestä.

Silloin mukana olivat vielä niin Manu kuin Logekin. Manu aloitti ja Loge juoksi neljännen osuuden toiseksi nopeimpana ja nosti TuMen kymppisakkiin.

Kovan pohjustuksen oli tehnyt edellisellä osuudella Pena Iso-Markku juosten viidenneksi nopeimman osuusajan ja kärkeä kiinni yli kolme minuuttia. Martins jatkoi kovaa menoa viidennellä ollen osuutensa neljäs ja Kratov seuraavalla kuudes. Vaihtosijoitukset olivat myös vakiintuneet kuuteen.

Manu (vas.), Kratov ja Edgars odottavat palkintojenjakoa 2008.

Vuosina 2009-2012 sijoitukset olivat 13-17. Vaikka joukkueelta ei ihan nappijuoksua tullut, TOP10 osuusaikoja tuli joka vuosi. Mikkelissä 2009 Edgars oli kuudennella kuudes, Kytäjällä 2010 Slava avauksessa kolmas ja Martins neljännellä osuusajoissa toinen eikä seuran uusi mies Jussi Sunakaan tullut toiselta kuin vajaat kaksi minuuttia kärjen perässä.

Vironlahdella 2011 Kalvis oli viidennen toiseksi nopein ja Martins kuudennella seitsemäs. Vantaa 2012 muistetaan Edgarsin soolojuoksusta ensimmäisellä osuudella. Hän tuli vaihtoon keulassa yli minuutin erolla. Jämsässä 2013 sijoitus oli 29. ja Kuopiossa 2014 22. Siellä Juppu oli toisen osuuden yhdeksänneksi nopein ja Edgars kuudennen kuudes.

Eija Sulavuori (oik.), Pirjo Viitala, Marjo Hovirinta, Pirjo Viitala ja Henni Hiirsalmi ovat olleet vakiojuoksijoita Veloissa. Kuva vuodelta 2018.

Göril Fristadin kaksoissisar Ingunn aloitti Paimiossa 2015 tuoden joukkueensa vaihtoon sijalla 149.

Venlat kerran alle 200:n

TuMen Venla-joukkueiden historia alkaa vuodesta 2000. Silloin joukkueessa juoksivat Kirsi Lainema, Elisa Lassy, Tytti Helin ja Minna Palo. Sijoitus oli 524. Sen jälkeen seuralla on ollut Venla-joukkue mukana joka kerta. Asikkalassa 2002 oli jopa kolme joukkuetta.

Siellä Göril Fristad toi viestin Eija Sulavuorelle sijalla 37, vain vajaat kolme minuuttia kärjestä. Vielä paremmaksi Göril pani seuraavana vuonna: hän lähetti Eijan toiselle osuudelle kuudentena kaksi minuuttia kärjen perään. Ensimmäisellä kerralla loppusijoitus oli 385, toisella 266. Norjalainen Göril hyödynsi TuMe-vuosiensa kokemusta norjalaisissa ja ruotsalaisissa seuroissa voittaen Venlojen viestin 2006 Ulricehamnsin väreissä.

Venlojen paras sijoitus on Kuopio-Jukokasta 2014, jossa Johanna Ritanotko juoksi kolmen unkarilaisen kanssa sijalle 193.

Tiomilan 2002 mutapainit. Joukkue juoksujärjestyksessä oikealta Girts, Poutsa, Rintsi, Hämpy, Mikko, Kelme, Ozolins, Måre, Manu ja Loge.

Logen, Manun ja Rintsin muistoja

”Erittäin kovia suorittajia. Ikimuistoisia retkiä, kun kierrettiin pohjoismaista viestiliigaa silloin vuosituhannen vaihteessa”, Loge muistelee.

Seuran silloinen puheenjohtaja Juha Hiirsalmi paalutti tavoitteeksi, että TuMe on Jukolan ja Tiomilan voittaja. Meillä olikin molemmissa hyvät saumat.

Manu puolestaan muistelee, miten heistä tuli todella hyviä kavereita, viihdyttiin yhdessä. Tykättiin treenata ja olla viihteelläkin.

”Oltiin enemmän kuin joukkue. Ystäväporukka, joka halusi tehdä yhdessä duunia menestyksen eteen, muttei liian vakavasti. Oltiin pahoja poikia, ei jarruteltu. Tiomila 2002 kakkossijan jälkeen saatiin aika rankkaa palautetta muun muassa Suunnistusliitolta. Muut seurat olivat meille kateellisia, taloudellisesti TuMella oli mahdollisuus tarjota meille hyvät puitteet.”

”Ulospäin näytettiin retkuporukalta, jolla ei ollut huippu-urheilun kanssa mitään tekemistä. Tarkoituksella vahvistimme tätä käsitystä omalla rennolla esiintymisellä.”

Rintsille nousee yhtä lailla mieleen Tiomila 2002 ja sieltä Kempin letkautus: ”tuli päivä pätkä”. Tämä oli tarkoittanut, että kun yö oli niin pimeä ja sateinen, yökuru Kemppi ei ehtinyt pimeän aikana metsään. Myös Rintsi muistelee innolla Tiomilan kakkossijan jälkeisiä karkeloita hyvine mutapaineineen.

”Se oli kivaa, mutta kaikki muut eivät olleet samaa mieltä. Taisi Häiskä itse joutua kirjoittelemaan tapahtumasta vastinetta aina Suunnistusliittoa myöten.”

Häiskä muistaa myös saaneensa yhteydenoton 2002 Jukolan järjestelijöiltä, että yrittäkää sitten käyttäytyä kunnolla Asikkalassa.

Manun mielestä vuoden 2001 Jukolan kakkossija oli kovinta, mitä tämä porukka sai aikaan.

”Itse olin silloin toisella puolella maapalloa ja sen se menestys näköjään vaati.”

Vakavaksi hänet vetää Esson, Henri Eskola menehtyminen auto-onnettomuudessa.

”Se oli mieleenpainuvuin ja karmein juttu meidän aikakaudelle. Esso oli ilopilleri, kova karaokelaulaja, kova treenaaja, hyvä ystävä. Häntä varmasti kaikki meistä, ketkä tuolloin olivat mukana, kaipaavat kovasti.”

Yksi kovista palkintokorokesijoituksista tuli Tiomilassa 2008. Silloin seistiin kuninkaallisen linnan parvekkeella.

”Scott oli ankkurina huippukuntoista Juha Föhriä vastaan. Kakkosjengikin oli kärkiletkassa pitkän yön jälkeen. Madeleinea vaadittiin korokkeelle mukaan juhlimaan. Siinä tohinassa taisi pudota kuohari parvekkeelta”, Loge harmittelee

Scott oli maalissa viidentenä, Föhr ja Vehkalahti neljä minuuttia myöhemmin sijalla 11 Föhrin hukattua välillä SI-kortinsakin.

Logen harmitukset eivät jääneet vain yhteen kuohariin: ”Harmittavasti minulta hukkuu yhden rastin lisäksi pari tuohon aikaan hintavaa Xenon-lamppua ja TuMen tykeimmän Mersun tittelikin jäi edelleen noin 200 hv:n erolla Timo Varilalle.”

Loge epäilee, ettei näissä karkeloissa ollut Anz eikä Pena karhupuvussa juoksemassa viitoituksella tai yleisörastilla, mihin aiemmin oli totuttu. Häiskä sen sijaan sai taas kirjoittaa nöyrän kirjeen Suunnistusliitolle.

Kohokohdiksi ja hienoiksi uhrauksiksi Loge nostaa esille sen, miten esimerkiksi Ewan McCarthyn tai Rudolfs Freimanisin kävivät viesteissä hoitamassa tärkeän kakkosjoukkueen ankkuriosuuden.

Loge antaa ison kiitoksen noista ajoista seuran ihmisille, kuten silloin mukana olleille Hannulle, Juhalle, Lergolle ja Mikolle.

”Kaikki on aina mahdollista, kun visio on kirkas ja organisaatio timanttia.”

Palkintojenjako linnan parvekkeella 2008.

Mikon kirjoitus Mänkijässä 2002 Jukolan viestistä, jossa hän oli tullut vaihtoon kärjessä.

Mikko "Musta Ratsastaja" Knuutin mietteitä

Suunnistaja tilittää

Saan pienen polku-uran alleni. Loivaan alamäkeen on helppo ladata. Edessäni aukeaa suuri ja tiheikköinen hakkuu, jonne syöksyn aikaisempien osuuksien uraa seuraillen. Luovin joutuisasti alueen läpi uraa hyväksikäyttäen ja annan paukuttaa. Tiedän, että juoksu ei oikein kunnolla kulje, mutta suoritus pysyy hyvin näpeissä, jopa niin hyvin, että tilanteesta voi nauttia.

Muutamaa kilometriä myöhemmin nousen jyrkkää ja pitkää nousua. Vilkaisten ihan mielenkiinnosta taakseni, näkykö takaa-ajajia. Ketään ei näy missään, olen aivan yksin ja huomioni kiinnittyy vielä taivaanrannan takana olevaan aurinkoon, joka on aloittelemassa päivittäisiä askareitaan. Laaksoista nousee usva ja linnut kertovat minullekin, että nämä reviiarit olisi jo ikään kuin vallattu. En käy kiistelemään reviiirijaosta, kun on muuta puuhaa itselläkin. Jukolan aamu on nimittäin alkamassa juuri niin upeasti kuin oltiin etukäteen toivottukin.

On hienoa saapua Jukolassa kärjessä vaihtoon, sen voin kyllä myöntää. Siitä tosin on kiittäminen aikaisempia osuuksia, jotka petasivat minulle paikan. Mikäli radio- tai TV-toimittaja olisi kenttähaastattelussa keksinyt kysyä, että uskotteko sijoittuvananne kympin sakin ulkopuolelle, niin olisin varmasti pyrkinyt vastaamaan hassulla tavalla "moukkamaiseen" kysymykseen. Niin varma olin tuossa vaiheessa ainakin kohtalaisen hyvästä menestyksestä.

Aikaisemmille vuosille hyvinkin epätavalliseen tapaan käyrästämme muodostui

4. osuuden jälkeen voimakkaasti laskeva. Kavereista huomasi, että saavutettu 15. sija ei todellakaan miellyttänyt. Ketään ei käy kuitenkaan moittiminen, kukaan ei lähde metsään tahallaan mokaamaan tai epäonnistumaan. Selaisessa porukassa en haluaisi edes olla, jossa syyllistetään epäonnistunut kavერი. Totta kai kaikkia harmittaa, epäonnistujaa vielä enemmän, mutta jokainen yrittää parhaansa ja se riittää sitten minne riittää.

Aina ei voi onnistua, se tuli nyt koettua. Saumaa oli vaikka mihin, mutta kaatuiko touhu sitten ylilataukseen, allergiaan tai johonkin muuhun syyhyn, sitä ei tiedä kukaan. 10milan menestys nousee aivan omaan arvoonsa Jukolan jälkeen. Jukola oli pikaviestillä verrattuna tuohon todelliseen Surahammarin yötaisteluun.

Yhtä kaikki, kisat eivät siihen loppuneet, vaan syksyllä saa varmasti kirmata aivan riittävästi. Henkilökohtaiset SM-koitokset ovat edessä ja muutakin hauskaa syyspuuhaa löytyy, kuten seuraottelu Virossa, Smoolanti ja seuran pitkänmatkan mestaruuskilpailu!!! Klassikkoviestin voitto jäi kuitenkin tältä vuodelta odottamaan seuraavaa kertaa, mutta potentiaalia löytyy. Musta Ratsastajakin voi jälleen aloittaa uhonsa ja ilmoittaa jo riittävän ajoissa tavoittelevansa sitä kuuluisaa Långa Nattenia ensi vuoden Tiomilassa. Potentiaalia meissä löytyy, se on selvä. Suuri kruunu meidän kaikkien uurastukselle tulee kyllä, kun jaksaa vaan panostaa touhuun - vakavasti, mutta rennolla ranteella.

Turku on Suomen Halden

Kari Vainio

Turkulaisseurojen Tussin ja Tumen viimekilometrin kaksinkamppailu Jukolan voitosta ja lopulta Turkuun tullut historiallinen kaksoisvoitto ovat vahvoja osoituksia Turun mahtiasemasta tämän hetken suunnistusmaailmassa.

Varmemmaksi vakuudeksi ja koko alueen voimasta puhuvat myös Paraisten ja Paimion sijoittuminen kymmenen joukkoon, ja vielä seuraavastakin kymmeniköstä löytyvät MS Parma ja Angelniemi.

Alueen seurojen menestys on osoitus siitä, ettei kovia rastitalleja tarvitse kasata seuroja yhdistämällä. Yhdistyneet joukkueet, kuten Delta, eivät nyt pärjänneet. Elinvoimaisuus säilyy parhaiten terveellä keskinäisellä kilpailulla, ja ehkä myös sillä varsinaissuomalaisella kauteudella.

●
Janne Salmi on jo pitkään puhunut Turusta suunnistuksen mekkana. Sunnuntaisen voiton jälkeen hän muotoili samoja ajatuksia sanomalla, että suunnistus on Turun ykköslaji. Tämä tarkoittaa sitä, että Turku on kansainvälisellä tasolla kovempi sana suunnistuksessa kuin esimerkiksi jääkiekossa.

Tässä onkin haastetta Turun ja koko alueen suunnistusseuroille: menestys on pystyttävä hyödyntämään niin toiminnallisesti kuin taloudellisestikin.

●
Sopiva esimerkki voisi löytyä Norjan Haldenista, joka kerää huippusuunnistajia niin Pohjolasta kuin Keski-Euroopastakin. Jo perusasetelma on sama: Varsinais-Suomi on keväällä ensimmäinen alue Suomessa puhtaan lumesta, samoin kaakkoiskulman Halden Norjassa, jossa toki lisämausteen tuovat mahtavat maastot.

Haldenin vahvuus on kuitenkin yhteistyössä korkeakoulujen ja korkean teknologian yritysten kanssa. Näitä molempia on jo valmiina Turussa, ja suunnistajathan on perusluonteeltaan jo valmiiksi insinööriyypejä.

Hyvä esimerkki Haldenin kokonaisvaltaisesta suunnistajan kouluttamisesta on Deltasta aikoinaan Norjaan lähtenyt **Jarkko Huovila**, vaikka hän nyt joutuikin taipumaan ankkurina kolmanneksi. Huovila opiskelee ammattikorkkeäkoulussa Norjassa ja työskentelee paikallisessa it-alan yrityksessä. Aikanaan hänellä on kotiintuomisenaan suunnistusoppien lisäksi valmis tutkinto.

●
Kansainvälisyys on tuonut paljon piristystä suunnistukseen. Jukolassa se näkyi siinä, että joukkueita oli 14 eri maasta. Ulkomaalaiset vahvistukset ovat myös muotia. Turun Metsänkävijät oli tasan kymmenen vuotta sitten yksi ensimmäisistä seuroista, jotka hankkivat apua idästä, tai Turun tapauksessa oikeastaan etelästä Latviasta.

TuS juoksi viisi vuotta sitten edellisen kerran Jukolan voittoon puhtaasti suomalaisvoimin, nyt sen voittajajoukkueesta löytyi viittä eri kansallisuutta, suomalaisia oli kolme. Tumella oli puolestaan yksi vierasapu, edelleen Latviasta.

Pisimmälle menivät tällä kertaa kuitenkin venlojen kisassa Turun Suunnistajat ja Halden: kumpikaan ei kelpuuttanut ykkösnelikkönsä yhtään kotimaista naista.